

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010436
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3519010436.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Juraja Valáška na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júla 2024 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Venos, Talianska republika, trvale bytom C., D. XX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-1T/83/2019 zo dňa 02.10.2023 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-1T/83/2019 zo dňa 02.10.2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bol A. B. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod č. Pv 209/16/3304-76 zo dňa 19.11.2019, v ktorej sa mu kládlo za vinu, že sa mal dopustiť prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 13.03.2016 v čase asi o 02:30 hod. v Novom Meste nad Váhom na ulici Trenčianskej pred pohostinstvom pod názvom „Klub za rampami“ fyzicky napadol poškodeného D. C. a následne vo vnútri uvedeného pohostinstva aj poškodeného B. E. a to tak, že najprv poškodeného D. C. udrel pravou rukou zovretou v päšť do oblasti nosa, následkom čoho tento spadol na zem, kde ho ešte jedenkrát kopol do hlavy do oblasti pravého ucha a opätovne zovretou rukou v päšť ho dvakrát udrel do oblasti zátylku, na čo poškodenému D. C. prišiel na pomoc poškodený B. E., ktorý poškodeného D. C. odprevadil do vnútra pohostinstva do priestorov umyvárne, pričom počas toho ako prechádzali do umyvárne, obvinený na chodbe udrel poškodeného B. E. pravou rukou zovretou v päšť do oblasti tváre, uvedeným konaním spôsobil poškodenému B. E. pomliaždenie mäkkých tkanív tváre s krvným výronom v oblasti oboch očí, zranenie nosa s podozrením na zlomeninu nosových kostí, pomliaždenie mäkkých tkanív hornej pery úst s drobnými rankami na hornej pere v ústnej dutine a zlomeninu 1. a 3. zubu horného zboradia vľavo, ktoré si vyžiadali liečenie, spojené s pracovnou neschopnosťou a s obmedzením poškodeného E. na bežnom spôsobe života od dňa 13.03.2016 do dňa 31.03.2016, a poškodenému D. C. spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvným výronom v spánkovej oblasti vľavo o rozmere 5 x 3 cm a v oblasti ľavého oka, zlomeninu nosových kostí s miernym posunom kostných úlomkov do ľavej strany, ktoré si vyžiadali liečenie, spojené s pracovnou neschopnosťou a s obmedzením poškodeného C. na bežnom spôsobe života od dňa 13.03.2016 do dňa 31.03.2016, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. boli poškodení B. E., D. C. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. odkázaní s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote prokurátorka odvolanie, zahŕňiac ho do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania už prokurátor uviedol aj nasledovné (citácie):

S rozhodnutím súdu, ktorým podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby tunajšej okresnej prokuratúry sa nie je možné stotožniť, nakoľko podľa názoru prokuratúry súd prvého stupňa pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci.

Skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu a zároveň konanie obžalovaného, ktoré malo za následok vznik zranení poškodených, bolo podľa názoru prokuratúry jednoznačne preukázané.

Obžalovaný od začiatku popiera spáchanie skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu, nakoľko podľa jeho tvrdení sa v čase skutku v Novom Meste nad Váhom nenachádzal, ale bol v Piešťanoch na oslave.

Za útočníka označili obaja poškodení zhodne práve obžalovaného. Vo svojich výpovediach podrobne popísali, ako došlo k fyzickému napadnutiu, kto ich fyzicky napadol a aké zranenia im boli spôsobené.

Obranu obžalovaného, ktorý popiera vôbec svoju prítomnosť v čase skutku v Novom Meste nad Váhom, vyvracia okrem poškodených, aj svedok B. E., ktorý sa v čase skutku v predmetnom bare „Klub za rampami“ nachádzal, nakoľko tam bol zamestnaný ako biletár. Nebol síce priamo účastný incidentu, ktorý sa mal odohrať medzi obžalovaným A. B. a poškodenými, avšak jednoznačne uviedol, že obžalovaného v ten večer v bare „Klub za rampami“ videl, dokonca ho osobne stretol.

Verziu obžalovaného, že sa v čase skutku nachádzal v C., vyvracia tiež výpoveď svedkyne B. B. F. na hlavnom pojednávaní dňa 19.06.2023. Vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný A. B. bol v čase skutku v Novom Meste nad Váhom v bare „Klub za rampami“, dokonca ho osobne videla pri incidente s poškodenými.

V prípravnom konaní a následne aj v konaní pred súdom vypovedali okrem už vyššie uvedených poškodených, obžalovaného, svedka E. a svedkyne B. F. aj ďalší svedkovia. Ide o osoby blízke obžalovanému (jeho matka, sestra, kamaráti). Ide o svedkov, ktorí neboli priamymi svedkami incidentu, teda sa nevedeli vyjadriť priamo ku skutku. Ich výpovede ohľadom toho, kde sa v čase skutku nachádzal obžalovaný A. B., nie je možné nezávisle overiť. Navyše, z dôvodu vzájomných vzťahov, či už rodinných alebo priateľských, medzi obžalovaným a uvedenými svedkami, považujem ich výpovede v prospech obžalovaného za tendenčné, na ktoré nemožno pri rozhodovaní o vine, resp. nevine obžalovaného prihliadať.

S poukazom na vyššie uvedené mám za to, že výpoveďami oboch poškodených a nestranných, nezaujatých svedkov – B. E. a B. B. F. bolo dostatočne preukázané, že stíhaný skutok spáchal práve obžalovaný A. B.. Stotožňujem sa s názorom súdu, že v tomto prípade existujú dve verzie o tom, kto mohol spáchať stíhaný skutok, avšak obrana obžalovaného nemajúca žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní a podporená len a výlučne výpoveďami jemu blízkych osôb ako svedkov, neobstojí. Mám za to, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal, dopustil sa ho obžalovaný, ktorý ním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ako po stránke objektívnej, tak po stránke subjektívnej.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec Okresnému súdu Trenčín, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokuratorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a vecne správny. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil skutkový a právny stav, keď ho oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. Písomné odôvodnenie odvolania prokurátora neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mali ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, navyše obsahuje účelové tvrdenia, ktoré nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku jasne, zrozumiteľne, vecne a fakticky poukázal na všetky podstatné skutočnosti tohto trestného konania

a tieto správne vyhodnotil. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil v zásade tým, že podľa jeho názoru je jeho vina preukázaná výpoveďami poškodených, ktoré sú podporené výpoveďou svedkov B. E. a B. B. F. (zvlášť v tomto prípade považuje tvrdenie prokurátora za nepravdivé). Naproti tomu dôkazy svedčiace v jeho prospech (cca 12 svedeckých výpovedí) považuje za dôkazy, na ktoré nemožno prihliadať z dôvodu rodinných či priateľských vzťahov medzi ním a uvedenými osobami. Je pre neho nepochopiteľné, že prokurátor v rámci celého konania, ako aj v rámci odôvodnenia podaného odvolania absolútne prehliada postavenie svedkov G. H. a I. J.. Títo jednoznačne potvrdili, že to boli oni, ktorí mali fyzický konflikt v klube „Za rampami“. Zranenie svedka I. J. bolo dokonca objektivizované aj predloženou lekárskou správou z uvedeného dňa, kedy musel vyhľadať ošetrovanie v Nemocnici L. Wintera v Piešťanoch. Teda účastníci fyzického konfliktu s poškodenými sú od počiatku tohto konania OČTK známi, napriek tomu prokuratúra nedôvodne trvá na pôvodnej verzii uvedenej poškodenými, v ktorej bol označený ako útočník. Ďalej sa nestotožnil s interpretáciou svedeckých výpovedí svedčiacich v jeho prospech zo strany prokurátora v tom smere, že na tieto výpovede nemožno prihliadať z dôvodu priateľských či rodinných vzťahov s jeho osobou. V konaní bolo vypočutých celkovo 12 svedkov, ktorí vyvrátili verziu obžaloby. Konkrétne išlo o B. B. F., K. B., L. C., G. C., M. E. (jeho matku), N. B. (jeho sestru), A. O., G. P., G. B., G. H., I. J. a B. E.. Všetci títo potvrdili, že v deň predmetného incidentu sa v klube „Za rampami“ v Novom Meste nad Váhom nenachádzal, nakoľko bol v práci v kaviarni rodičov a následne v podniku Mango v Piešťanoch na rozlúčke so slobodou. Zároveň z uvedených svedkov sú dve svedkyne v rodinnom vzťahu k jeho osobe, ostatní svedkovia sú len niektorí jeho známi, aj to z času, kedy sa mal incident odohrať (teda toho času už nie sú v kontakte), pričom niektoré svedkyne ho nepoznajú a nepovažujú za kamaráta. Skutočne mu nie je zrejmé, ako môže prokurátor vyššie uvedeným spôsobom paušálne hodnotiť hodnotu týchto svedeckých výpovedí a ako môže tvrdiť, že na výpovede týchto svedkov nemožno prihliadať. Takáto interpretácia je nesprávna. Všetci títo svedkovi boli súdom alebo OČTK riadne poučení o ich právach a povinnostiach v trestnom konaní. Zároveň zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že rodinné či kamarátske vzťahy sú prekážkou výpovede v trestnom konaní, resp. že by na takéto výpovede nebolo možné prihliadať. V tomto konkrétnom prípade prokuratúra jednoznačne neuniesla dôkazné bremeno. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky zamietol ako nedôvodné.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Tr. por. Naviac sám obžalovaný aj písomne požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečných návrhov:

- prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora, ktorý modifikoval tak, že napadnutý rozsudok navrhuje zrušiť aj z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.,
- obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátorka v dôvodoch svojho odvolania namietala len nesprávnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov, v čom videla pochybenia v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok aj z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., avšak už konkrétne neuviedol, ktoré ustanovenie Trestného zákona malo byť napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa porušené.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy (celkovo išlo o veľmi rozsiahle dokazovanie) na objasnenie skutkového stavu veci, ktoré mu umožnili vo veci (spravodlivo) rozhodnúť v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Napokon všetky tieto dôkazy súd prvého stupňa správne vyhodnotil jednotlivito, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Ďalej odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a prečo rozhodol v jeho prospech.

Na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa dospel teda aj odvolací súd k záveru, že i keď vykonané dôkazy preukazujú, že stíhaný skutok sa stal a tento napĺňa znaky stíhaných trestných činov, bez akýchkoľvek rozumných pochybností už ale nepreukazujú, že ich spáchal práve obžalovaný A. B. – § 285 písm. c) Tr. por.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na tých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Odvolací súd konštatuje, že vykonané dôkazy svedčili skutočne pre existenciu dvoch verzií – jednej, že páchatelom stíhaného skutku bol obžalovaný, a druhej, že páchatelom bola naopak iná osoba (iné osoby). Tieto dve verzie, resp. dve skupiny vykonaných dôkazov sa ale navzájom vylučovali a neumožňovali urobiť spoľahlivý a nepochybný záver o pravdivosti len jednej z nich. Inak povedané – vykonané dokazovanie nepreukázalo bez akýchkoľvek rozumných pochybností, že pravdivá je prvá verzia, tvrdená obžalobou.

Ak ide o odvoláciu námietku prokurátorky týkajúcu sa hodnotenia výpovede svedkyne B. B. F., odvolací súd jej neprisvedčil. Z výpovede tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačne vyplynulo, že nevedela s istotou potvrdiť, či bol obžalovaný v „Klube za rampami,“ resp. táto svedkyňa sa napokon na hlavnom pojednávaní pridržiavala svojej skoršej výpovede urobenej v prípravnom konaní, ktorú označila za pravdivú. Vtedy vypovedala, že obžalovaný v „Klube za rampami“ nebol.

Ak ide o hodnotenie výpovedí viacerých osôb (svedkov) vypovedajúcich v prospech obžalovaného, odvolací súd sa nemohol stotožniť s názorom prokurátorky, že tieto výpovede by mali byť a priori len z dôvodu vzájomných vzťahov (rodinných alebo priateľských) medzi obžalovaným a týmito svedkami hodnotené ako tendenčné, na ktoré nemožno pri rozhodovaní o vine či nevine prihliadať. Práve naopak odvolací súd prisvedčil názoru obžalovaného, že zo žiadneho zákonného ustanovenia Trestného poriadku nevyplýva, že iba rodinné či kamarátske vzťahy majú byť jedinou „prekážkou“ výpovede v trestnom konaní, resp. že by na takéto výpovede nebolo možné prihliadať. Každý dôkaz, ktorým je aj výpoveď svedka, je potrebné v trestnom konaní vyhodnotiť jednotlivo, ale aj v súhrne s inými dôkazmi. Pritom odvolací súd nezistil také relevantné skutočnosti, ktoré by svedectvá osôb vypovedajúcich v prospech obžalovaného mali spochybňovať. Napokon je potrebné položiť si otázku, že ak by mala byť vyššie uvedená „argumentácia“ prokurátorky aj správna, nemalo by potom byť vyhodnotenú v prospech obžalovaného to, že svedok B. E. bol v tom čase kamarátom poškodeného B. E., resp. tohto poznal od malička, resp. že poškodení boli kamarátmi?

V neposlednom rade boli na hlavnom pojednávaní vypočuté aj osoby, ktoré vo svojich výpovediach potvrdili fyzický konflikt s oboma poškodenými popisovaný v obžalobe, avšak bez účasti – prítomnosti obžalovaného (mali sa s nimi pobiť svedkovia G. H. a I. J.).

Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku podľa jeho názoru dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými dôkazmi a okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie.

Z pohľadu vyššie uvedeného poukazuje odvolací súd aj na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo, t.j. v pochybnostiach v prospech obvineného (§ 2 ods. 4 Tr. por.). Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní

a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval súladne aj z pohľadu takejto zásady, pretože nebola vylúčená možnosť iného záveru, ako o vine obžalovaného.

Nesprávnosť napokon nezistil odvolací súd ani vo vzťahu výroku o náhrade škody, pretože pre prípad oslobodenia obžalovaného spod obžaloby je obligatórnou povinnosťou každého poškodeného odkázať s jeho riadne a včas uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom (§ 288 ods. 3 Tr. por.).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.